

Judith Sargentini és a körúti fák

2019 február 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A nyomás egyre n?....

Úgy t?nik, Judith Sargentini képvisel? asszony újra lendületben van. Folyamatosan adja az interjúkat, amelyek során negatív színben tüntetheti fel hazánkat. Bár korábban úgy nyilatkozott, hogy a 2019-t?l kezd?d? következ? ciklusban már nem lesz európai parlamenti képvisel?, mandátuma lejárta el?tt a kedvenc ügyében újra rendkívül aktívvá vált. Abban az ügyben, amelyik – saját bevallása szerint is – igazán ismertté tette ?t a brüsszeli nagyközönség el?tt.

Állítólag ugyanis a Magyarország elleni jelentése kapta a legtöbb elismerést közel tízéves európai parlamenti képvisel?i pályafutása alatt. Ez nagyon elgondolkodtató. Emlékeznek még a hetes cikkelyt elindító szeptemberi plenáris szavazás utáni strasbourgi eufóriára? Jómagam is majdnem tíz évet töltöttem el abban az intézményben. Érdekes módon ugyanazok a képsorok bennem egy önmagát eláruló Európáról hagytak kitörölhetetlen pillanatképet.

Sargentini és társai ma ismét európai reflektorfénybe kerülhetnek, hiszen hathatós közbenjárásukra az Európai Parlament bevándorláspárti és széls?ségesen liberális többsége könnyedén talált id?pontot, hogy újfent hazánkról „vitázhasson”. A kampány elkezd?dött, a helyszín tökéletes.

Már látom a szónokokat, ahogy a szemükben csillogó nagyszer?ség érzésével egymásra licitálva próbálják meg védelmezni Európát a demokratikusan megválasztott, legitim kormánnyal rendelkez? magyaroktól. Azoktól, akik ?szinték voltak és id?ben szóltak mindenkinek, hogy csak a schengeni jogszabályok betartásával engednek be bárkit Európába. Azoktól, akiknek – szemben más országokkal – nem kell most azon törni a fejüket, hogy mit is kezdjenek illegális bevándorlók százezreivel vagy hogy éjjelente titokban melyik szomszédjukhoz küldjék át ?ket a határon.

Igaz, jobb is másokra terelni a szót, hiszen egyre nehezebb a kifutó ’68-as nyugat-európai politikusi generációnak szembenéznie a valósággal, a saját választóikkal. A bevándorláspárti európai kormányok semmibe vették az emberek szabadságjogait a migráció kérdésében, így ezek a népek már nem dönthetnek arról, hogy kikkel szeretnének együtt élni, illetve arról sem, hogy milyen kultúrájú országban n?hetnek fel gyermekeik.

Mi még dönthetünk és döntöttünk is. A probléma Európába csábítása helyett mi, magyarok a segítséget visszük oda, ahol arra a legnagyobb szükség van. Szíriában kórházakat üzemeltetünk, Irakban és szerte a Közel-Keleten városokat építünk újjá, segítve az üldözött keresztény közösségeket az újrakezdésben. Nem utolsósorban pedig idehaza biztonságot teremtünk minden magyarnak és a kiváló közbiztonság miatt egyre lelkesebben idelátogató külföldieknek. Mindemellett a magyar családok és a gyermeket vállalni akaró fiatalok anyagi lehet?ségeit is folyamatosan b?vítjük.

A képvisel?n? túlbuzgóságának vélhet? oka, hogy a Magyarország elleni, 7-es cikkely szerinti eljárás nem a tervei szerint halad, a szeptemberi EP-határozat óta nincs érdemi el?relépés, életm?ve zsákutcába futhat. Amikor ugyanis a jogi kérdések és a tények tisztázására kerül sor, megreked az eljárás. Beszédes, hogy a szorgalmasan összeállított 131 oldalas kormányzati ellenérveinkre ez idáig semmiféle tagállami reakció nem érkezett, talán valódi érdekl?dés hiányában. Most éppen az európai miniszterek brüsszeli fórumán, az Általános Ügyek Tanácsán tapasztalható csend.

A 7-es cikkely szerinti eljárás jól láthatóan nem m?ködik a gyakorlatban, a puding próbája nehéznek bizonyul. Lengyelország esetében is láthattuk, hogy egyes országok tetemre hívása kontraproduktívvá válik, és csak ellenérzéseket szül a tagállamok körében. Noha jogilag egyáltalán nem megfogható a javaslat, az uniós támogatások kifizetésének jogállamisági feltételekhez kötése is ebbe a folyamatba illeszthet?. A bevándorláspárti er?k újabb eszközt akarnak a tarsolyukba, hogy politikailag zsarolhassák a nem az érdekük szerint táncoló tagállamokat.

A képlet pedig egyre letisztultabb: aki támogatja a nyílt társadalmat és üdvözli a bevándorlást, az tiszteli a jogállamot, aki minderre nemet mer mondani, az megsérti a jogállam normáit, és szabadon kritizálható, szankcionálható, európai pellengérre állítható. Brüsszel minden olyan döntést, amely támogatja a tömeges bevándorlást, jónak tekint, de kritikát fogalmaz meg azon tagállamok döntéseivel kapcsolatban, amelyek a saját polgáraik érdekeit képviselik.

A gépezet megy tovább el?re. A nyomás egyre n?. A leköszön? Európai Parlament bevándorláspárti többsége egyre hisztérikusabbá válik. Tudjuk, hogy a dönt? ütközet májusban lesz. Nem az Európai Parlamentben, hanem a

tagállamokban, amikor Sargentininek és a többi bevándorláspárti képvisel?nek is csak egy szavazata lesz. Amikor nem lehet addig újraszavaztatni az embereket, amíg a kívánt eredmény ki nem jön. Amikor nem lehet szabálytalanul számolni a leadott voksokat. Ha jól harcolunk, akkor mindenr?l lehullhat a lepel, és olyan irányba fordíthatjuk Európa hajóját, amelyik az egész kontinens javára válhat. Amikor valós tartalommal tölthetjük meg az európai értékeket.

Mindenesetre akkor se lep?djünk meg, ha a tavaszi kampányhajrában az európai zöldek frakciója még jó párszor napirendre kéret minket. Különösen akkor, ha nem kezdenek majd id?ben rügyezni a körúti fák. A tavaszi virágzás legalább egy igazán „zöld” ügy.

Varga Judit

A szerz? az európai uniós kapcsolatokért felel?s államtitkár

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló